



Școala gălățeană



Nr. 260, decembrie 2018

PUBLICAȚIE DE INFORMAȚIE ȘI OPINIE PEDAGOGICĂ EDITATĂ DE
CASA CORPULUI DIDACTIC ȘI ASOCIAȚIA PROFESIONALĂ „ȘCOALA GĂLĂȚEANĂ”

Educație la timpul prezent

1 DECEMBRIE 1918 – ÎMPLINIREA UNUI CREZ SECULAR AL NEAMULUI ROMÂNESC

Starca de spirit și condiții social-economice din Transilvania anului 1918 anunțau că „înăpătuirea întregirii neamului românesc e pe cale de a se îndeplini”. În toamna aceluia an, fruntași miscări naționale a românilor transilvăneni promovează ideea convocării unei Adunări Naționale, care să constituie expresia voinei de unire a Transilvaniei cu România. La 3 octombrie 1918 se constituia la Paris Consiliul Național pentru Unitatea Românilor, din care făceau parte, printre alții, Take Ionescu, Vasile Lucaciu, Octavian Googa, organisme care exprimă conștiința unanimă a românilor transilvăneni aflați sub jugul monarhiei austro-ungare.

Speranțele liderilor lupite naționale a românilor transilvăneni au fost răspătite de manifestările de solidaritate dovedite de Puterile Aliata. Astfel, ministru de externe francez, în numele Guvernului Republicii Franceze, asigură Consiliul Național pentru Unitatea Românilor că „poate conta pe deplinul ei concurs”, iar guvernul britanic, prin ministru său de externe care, apreciind Consiliul... drept „singurul organism care poate reprezenta în acest moment întreaga nație română, îl înstănupe Take Ionescu, președintele Consiliului... la 11 noiembrie 1918, că „voi fi deosebit de mulțumit că intru în relații cu un organism care reprezintă opinia publică românească și care să-a constitui sub președinția unui om care nu și-a pierdut niciodată încrederea în apărarea fundamentală a aspirațiilor juste ale poporului român”. Nici guvernul italiano nu era mai prejos, acesta angajându-se să dea „întregul său sprijin pentru dobândirea și garantarea drepturilor politice și teritoriale ale poporului și națiunii române”.

Către sfârșitul anului 1918 lupta națională a românilor transilvăneni a intrat într-o fază decisivă. La 31 octombrie s-a constituit, la Arad, Consiliul Național Român Central, drept „unicul for care reprezinta voinele poporului român”, format din căte șase reprezentanți ai Partidului Național Român și ai Partidului Social-Democrat. Pe întregul teritoriu al Transilvaniei s-au format consiliuri regionale locale și găzdui naționale. Starea de spirit națională era una foarte puternică, aveau loc manifestări naționale - culturale, politice, sindicale - în favoarea dreptului la autodeterminare a popoarelor.

Marea Adunare Națională, simbol al afirmării hotărătoare a poporului de a-și decide singură soartă, a fost convocată pentru ziua de 1 Decembrie 1918, la Alba Iulia. Consiliul Național Român din Orăștie facând cunoștă ziarului „Libertatea” data convocării Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, declară: „Acacea adunare este chemată să hotărască asupra sortii neamului românesc și să exprime voineță nesărmăturată a națiunii române, care pretinde sus și tare unirea națională”. În asemenea împrejurări este semnificativ și vibrantul apel adresat femeilor române de către Elena Pop: „Până unde străbate graful nostru dulce, română din patru unguri vor veni cu toții, invocând cerul și pământul ca marturie să le fie jurământul lor solemn. Grăbită-vă!” La 20 noiembrie 1918, Consiliul Național Român Central lansează manifestul-protest „Către popoarele lumii”, care reprezintă, pe de o parte, un puternic act acuzator al politicii duse de „guvernul opresor”, dar și de exprimare fără echivoc a drepturilor inalienabile ale românilor transilvăneni de a-și hotărî destinele conform proprietărilor interese, pe de altă parte.

Voința de unitate națională și statală grăbea marele plебiscit național de la Alba Iulia. În editorialul „La Alba Iulia”, ziarul „Adevărul” scria: „Națiunea română, care veacuri de-a rândul a suportat jugul robiei naționale, voințe acum să devină cu desăvârșire liberă și să se contopească într-un singur stat național. România din Transilvania și din Ungaria, fără deosebire de clasă, voință să se unească cu frații lor de peste munți...”.

Gh. NAZARE

- continuare în pagina 2 -



UNIREA TRANSILVANIEI CU ROMÂNIA

Transilvania a fost a treia provincie care s-a unit cu patria-mamă. Unirea Transilvaniei cu România de la 1 decembrie 1918 reprezintă evenimentul principal al istoriei României și totodată realizarea unui deziderat al locuitorilor granitelor vechi Daci. La încheierea Primului Război Mondial, în contextul prăbușirii Austro-Ungariei și a Imperiului Turist, Ungaria își proclamă independența, incluzând în teritoriul său și Transilvania. Pe 29 septembrie/12 octombrie 1918, la Oradea s-au desfășurat lucrările Comitetului Executiv al Partidului Național Român. În cadrul acestora s-a hotărât ca națiunea română din Austro-Ungaria, „liberă de orice înrăurire străină”, să-și aleagă „azezarea ei printre națiunile libere”. Rezoluția Comitetului Executiv a fost cîntă de către Alexandru Vaida-Voevod în Parlamentul din București pe 5/18 octombrie. Împreună cu Partidul Socialist Democrat, pe 16/29 octombrie PNR a constituit Consiliul Național Român Central, un organ reprezentativ al tuturor românilor din cadrul monarhiei dualiste. Consiliul era compus din șase membri ai PNR (Teodor Mihaly, Ștefan Cicio Pop, Vasile Goldiș, Alexandru Vaida-Voevod, Aurel Vlad și Iuliu Maniu) și șase ai PSD (Tiron Albani, Ion Fluerăș, Iosif Jumanca, Enecă Grapini, Basil Surdu și Iosif Renoiu), sub președinția lui Ștefan Cicio Pop.

Prof. dr. Sorin LANGU

- continuare în pagina 3 -

DIN CUPRINS

Centenar	p. 1-6
Invitatul ediției: scriitorul Petruș ANDREI	p. 7
Biblioteca școlară	p. 8
Biblioteca V. A. Urechia la 128 de ani	p. 9
Aniversări	p. 10-11
Scriitori gălățeni: Olimpia SAVA	p. 13
Management educational	p. 15
Cărțile colegilor noștri	p. 16-17
Plastică	p. 19

Scoala gălățeană

ARTĂ ȘI SACRALITATE

Folclorul cules de noi, mai ales în ultimele decenii, sau cel aflat încă în memoria unor săteni și care urmează a fi cules, este uneori confuz, din cauza poluării excesive sau a insuficienței cunoașterii și pregătirii a celor ce se ocupă de acest domeniu și care nu înțeleg adeverată valoarea unor accente, detaliilor sau fragmentelor. El poate oferi elemente care par accidente nesemnificative, dar care în realitate sunt expresii ale unor stiluri arhaice de mare profunzime estetică și care au supraviețuit în timp, cât și adioasă devalorizatoare, rod al imixtiunilor din ultimele decenii. De aceea este nevoie de o colaborare între instrucțori și etnologi autentici, căci numai prin cunoștință, experiență și rigurozitate științifică, adevarul artistic din cultura ţărănească poate fi găsit mai ușor.

Există opinii care susțin că actual folclorul nu trebuie să se petreacă și dincolo de cadrul lui tradițional, din cauza „perierii” aspectului său ritualic. Dar, în cazul acesta ar trebui să renunțăm la toate festivalurile naționale și internaționale ale folclorului! Designur, spațiul ideal de manifestare a folclorului rămâne tot atât, însă nu spațiul poate fi învinut de gravele deteriorări ale spiritualității ţărănești. Dacă ne referim, de exemplu, la colindator, în majoritatea satelor noastre copiii colindă ca și altădată, respectând întrul totul spațiul socio-cultural și timpul calendaristic tradițional. Numai că, deseori muzica și textilele colindelor interpretează de ei nu provin din repertoriul tradițional al comunei sau zonei respective, sunt de slabă factură artistică și în consecință sunt interpretate neconvincător.

Formal, atât copiii colindători căt și sătenii adulți respectă tradiția, dar absența pieselor tradiționale locale înseamnă și absența mecanismului de preluare-transmisie a tezaurului spiritual. Caracterul ritualic și sacralitatea actului folcloric sunt de asemenea atenuate. Starea emoțională – în trecut, declanșată spontan, chiar din prima zi de pregătire a colindelor și care durează o perioadă relativ lungă de timp – se desăvârșea, ajungând la o maximă tensiune în ziua de Ajun. Or, în momentul de față, emoția este multă diminuată, chiar din prima zi a colindătorului. Pe vremuri, a colindă însemna să săvârși un act sacru, ce trebuia pregătit cu multă seriozitate. Zona noastră a conservat până azi multe elemente din riturile inițiere, cu numeroase zile frînhinate Filipilor (Hilichilor, Chilichilor), cu „Noaptea Sfântului Andrei”, „Noaptea lupului”, „Noaptea stafililor”, cu ritualul privesgherii usturoiului etc., după care am putea reconstituîi cadrul socio-cultural în care erau învățate colindătorii și care influența direct starea psihică a colindătorilor și a membrilor comunității sătăști.

În ziua sacră, în care emotia stârnită de colindători se confundă cu însăși valoarea pieselor interpretate, respectarea cadrului și a timpului tradițional se reflectă asupra evenimentului și suportă desigur derogaři. În cazuri speciale, unele grupuri de colindători, cele foarte bune, pot fi luate din sat și deplasate și în alte spații decât cel tradițional, la festivaluri, la spectacole de amploare, organizate în perioada Crăciunului.

Arta, cu toate categoriile și expresiile ei, s-a născut în procesul desăvârșirii și specializării ritualurilor magico-religioase. Mult discursul convertite a scenariului (actului folcloric), de la forma lui ritualică „pură” la cea cu valoare estetică excepțională, ori abandonarea părții ritualice în favoarea spectacularului, a avut loc probabil într-o epocă foarte îndepărtată, dar nu prin abandonarea ritualului, ci prin perfectarea lui, odătă cu actul artistic. Martore ne sunt imaginiile plastice, instrumente fundamentale ale ritualurilor din paleolitic superior și mai ales din neolic, cu valoare nedepărtătă până în prezent. Fără a fi confundată cu actul magic, arta arhaică este un rod intim al lui – aşa cum putem spune că performanța artei din toate tipurile, chiar de cănd nu mai are legături directe cu ritualul, este magie pur și simplu.

Trebue totuși să recunoaștem că primii mari „regizori” și „scenarioi” de spectacole folclorice au fost vracii, șamanii, preoții precreștini etc. și că revelația magică obținută de ei (chinezescă „spectacolul”) era exprimată prin forme-expresie, expresii artistice și nu prin altceva. Excepționalele valori ţărănești ce ne-au parvenit din timp, conservate în forma lui arhaică, provin dintr-un studiu de apogeu al acelei mari culturi, în care ritualul atinsese forma desăvârșită sale, prin desăvârșirea mijlocelor de expresie artistică.

Dacă grupurile pregătite de noi vor reuși să atingă o adeverată cotă valorică a unui act folcloric, nu alta decât cea care ne-a parvenit din acel orizont cultural, ele vor reuși să desăvârșească de fapt și ritualul, în esență lui.

Eugen HOLBAN, etnolog

DISEMINAREA CURSULUI DE FORMARE:

Proiectarea mediului educational inclusiv

Societatea contemporană se află într-o continuă transformare din cauza modificării condițiilor socio-economice, schimbărilor în orientarea profesională, în structura familială, accentuarea fenomenului migrației etc. Toate acestea au consecințe asupra rolului școlii și cerințelor profesionale pentru profesori, care necesită anumite competențe pentru a face față la aceste transformări.

În perioada 2 - 7 iulie 2018, două cadre didactice de la Școala Gimnazială „Constantin Gh. Marinescu” Galati, împreună cu învățător Laura Tăbăcaru ne-am deplasat în Grecia, la Nafplio, la al treilea curs de formare, cu tema „Designing Inclusive Educational Environments” - *Protectarea mediului*

educational inclusiv, curs furnizat de „Europass Teacher Academy” Italia, din cadrul proiectului Erasmus+ 2017-1-RO01-KA101-036904 „Școala inclusivă o școală pentru fiecare”.

Ne-am întâlnit la Nafplio, în cadrul unor activități comune, cu profesori din Irlanda, Finlanda, Slovenia și Ungaria având ca formator - profesorul Dimitris Zisimopoulos, de la Universitatea din Nicosia. Cursul a fost structurat în sase zile, patru ore pe zi și a presupus un permanent dialog constructiv, ateliere de lucru și un schimb de bune practici cu profesorii participanți și formatorul.

Din temele efectuate se pot menționa: Întelegerea procesului de incluziune/Abordarea barierelor fată de participare, învățare și resurse pentru a sprijini toți elevii din cadrul școlilor; Proiectarea de lecții și activități diferențiate, instrumente de evaluare autentică / alternative; Utilizarea indexului incluziunii; Utilizarea instrumentelor TIC pentru a sprijini toți elevii într-un cadrul inclusiv; Colaborarea în cadrul comunităților școlare (profesori, profesori asistenți, psihologi, părinți / îngrăitorii) pentru a stabili un cadrul de valori și practici incluziv.

Programul de formare a promovat soluții pentru procesul de incluziune socială și școlară, competitivitatea, creativitatea și spiritul educativ satisfăcănd astfel nevoia exprimată de profesorii școlii de a cunoaște și experimenta modalități de incluziune a elevilor, pentru a veni în ajutorul celor cu riscuri scolare și implicit asigurând reducerea procentuală de abandon școlar. Profesorii beneficiari au dezvoltat abilități și competențe necesare consiliului elevilor cu factori de risc. De asemenea au dezvoltat și vor dezvolta instrumente și metode noi de predare-învățare, de evaluare și autoevaluare care se vor concretiza într-un ghid de bună practică. Proiectul răspunde nevoilor de dezvoltare personală și profesională a cadrelor didactice și, deopotrivă, nevoii instituționale de a-și consolida demersurile strategice pe o resursă umană eficientă.

Consider că toate experiențele acumulate mă vor ajuta să-mi optimizez propria activitate, să implementez în școală și în clasă activități care să-i atragă și să-i motiveze mai mult pe toți elevii, să colaborez mai eficient cu comunitatea școlară, adică să pomiuim împreună pe drumul schimbării școlii noastre într-o **ȘCOALA PENTRU TOȚI!**

Prof. Aurelia FLORESCU

„ALEGEREA TA, VIATA TA” IN VARIANTA TURCEASCA

În perioada 15 - 19 octombrie 2018, a avut loc cea de-a treia mobilitate cu elevi din cadrul programului ERASMUS+ „YOUR CHOICE, YOUR LIFE” „„Alegerea ta, viața ta”. Școala gazdă a fost, de data astăzi, Goksun Fen Lisesi din orașul Goksun, Turcia. Așadar, noi, trei profesori (autoii acestui articol



împreună cu doamna profesoră Elli Carmen Vurlis) și cinci elevi de la Liceul Tehnologic „Traian Vuia” Galați, alături de partenerii noștri din Spania (Fundacio Escoles Garbi, Barcelona), Polonia (Zespol Szkoł Ogólnokształcących nr. 5, Łódź) și, bineînțeles, de gazde (Goksun Fen Lisesi, Goksun) am continuat discuțiile în vederea diminuării cifrei îngrijorătoare care reflectă pătrâsirea timpurie a școlii prin intermediul culturării îndeaproape a motivației pentru învățare.

Sarcina partenerilor turci a fost derularea unor activități atractive pentru elevi menite să dezvoltate inteligența kinestezică și pe cea naturalistă, conform teoriei inteligențelor multiple a lui Howard Gardner. Feedback-ul pozitiv a fost oferit de elevii participanți care au fost extrem de încântați de concursurile sportive în care au fost antrenări și de exercițiul de orientare spațială pe care l-au rezolvat cu toții, cu succes. De asemenea, ei au manifestat un real interes și entuziasmul atunci când, împreună, au plantat copaci pentru a realiza grădina ERASMUS.

Toate eforturile copiilor implicate în proiect și, bineînțeles, ale profesorilor au fost răsplătite prin organizarea a două excursii prin intermediul căror am avut prilejul să facem mai bine cunoștință cu civilizația, cultura și tradițiile acestei fascinante țări. Prima deplasare a debutat cu o plimbare cu vaporul pe râul Eufrat la Halfeti și a continuat cu vizitarea orașului plin de mister și istorie, Şanlıurfa. A doua excursie a fost la aproximativ 100 km de orașul gazdă, mai exact în Kahramanmaraș, unde ni s-a oferit ocazia să intrăm într-o moschee, a treia ca mărime din Turcia, și să aflăm multe lucruri interesante despre religia musulmană. Apreciem eforturile gazdelor noștri, care, alături de autoritățile locale (primarul orașului Goksun, guvernatorul regiunii și inspectorul școlar general), ne-au oferit clipe de neuitat și oportunitatea de a ne familiariza cu un alt stil de viață.

In concluzie, cele cîteva zile petrecute în Turcia, în cadrul unui proiect european, nu au făcut decât să întărească ideea că nu ar trebui să existe limite atunci când vine vorba de educație. Este menirea noastră, a dascăliilor, să deschidem orizonturi și să facem școala un mediu atractiv pentru elevii noștri.

Prof. Violeta VASILE, prof. Gelu HOMNER

APEL-RUGĂMINTE!

În atenția colegilor care predau disciplina limba și literatura română

La prima ediție a Festivalului Internațional al Aforismului de la Tecuci (2017), colaborarea elevilor s-a materializat în apariția volumului „Gânduri desenate”, lucrare editată la Beirut (Liban) în condiții grafice excelente, în șase limbi, tiraj 3000 de exemplare, difuzată în numeroase trăsărituri.

Pentru anul 2019, elevii sunt invitați la o nouă colaborare. Cei care doresc să participe sunt rugați să-și aleagă căte un aforsiu pe care să-l comentez în 25-30 de rânduri. Îi rugăm să precizeze: autorul aforismului, numele și prenumele participantului, vârstă, școală, adresa de e-mail, numele profesorului de limba română și localitatea. Textul va fi trimis pe adresa de e-mail vasghica@gmail.com, până la data de 1 mai 2019.

Vă mulțumim!

V. GHICA